

Проект на Закон за българските общности извън Република България

07.05.2009

Проект

ЗАКОН за българските общности извън Република България

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Този закон урежда отношенията на българската държава с българските общности извън Република България, както и правомощията и взаимодействието между компетентните български институции в тази област.

Чл. 2. Българските общности извън Република България обединяват българските граждани, лицата от български произход с чуждо гражданство, както и техните низходящи, живеещи на територията на държавата по пребиваване.

Чл. 3. (1) Българин, живеещ извън Република България, съгласно този закон е лице, което:

1. има поне един възходящ от български произход,
2. носи българско национално съзнание и
3. пребивава постоянно на територията на друга държава.

(2) Български произход се доказва с документ, издаден от:

1. български държавен орган;
2. организация на българи, живеещи извън Република България, призната от компетентния български държавен орган за поддържане на връзки с тях;
3. българската православна църква.

(3) Български произход може да се доказва и по съдебен ред.

Чл. 4. (1) Българската държава съдействува за създаването на благоприятни условия за свободно развитие на лицата от българските общности извън Република България с цел защита на техните права и законни интереси съобразно принципите на международното право и законодателството на държавата по пребиваване.

(2) Българската държава подкрепя организации на българските общности извън Република България, чиято дейност е насочена към съхраняване и развитие на българската езикова, културна и духовна традиция.

(3) Българската държава улеснява лицата от българските общности извън Република България, независимо от гражданството им, в осъществяването на тяхното право на връзка с компетентните институции и организации.

Чл. 5. (1) Министерският съвет възлага на съответните министри и ръководители на други ведомства провеждането на държавната политика по отношение на лицата от българските общности извън Република България, изгражда структури, отговорни за това, и определя механизмите за координиране на техните действия.

(2) Към дипломатическите и консулските представителства на Република България в държавите, в които има български общности могат да се създават консултативни органи на българите в държавата по пребиваване.

Глава втора

ПРАВА И ЗАДЪЛЖЕНИЯ

НА ЛИЦАТА ОТ БЪЛГАРСКИТЕ ОБЩНОСТИ

ИЗВЪН РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Раздел I

Общи положения

Чл. 6. (1) Не се допускат привилегии или ограничения на правата на лицата от българските общности извън Република България, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние.

(2) Българите, живеещи извън границите на Република България, се ползват с право на закрила от страна на българската държава, която в съответствие с принципите на международното право и международните актове защитава техните права и законни интереси.

(3) Лицата от българските общности извън Република България при защита на своите права и законни интереси имат право на съдействие и помощ от международните правителствени или неправителствени организации, както и от органи и организации на държавата по пребиваване.

(4) Република България осигурява правна защита на лицата по чл. 2 на територията на държавата по пребиваване.

(5) Лицата от българските общности извън Република България имат право да изповядват свободно и без ограничение вероизповедание според нормите на международното право и на държавата по пребиваване.

(6) Непридружените малолетни или непълнолетни лица от българските общности извън Република България имат право на специална закрила според

законодателствата на държавата по пребиваване и на Република България.

Раздел II

Права и задължения

на лицата от българските общности извън Република България

Чл. 7. Българските дипломатически или консулски представителства оказват помощ, консултации и съдействие на лицата от българските общности извън Република България.

Чл. 8. (1) Ненавършилите пълнолетие деца на лица от българските общности извън Република България имат право на безплатно обучение и образование в българските държавни училища или училищата към посолствата в държавите по пребиваване.

(2) Министерството на образованието и науката, в съответствие с международните договорености и българското законодателство, определя условията и реда за откриване на български държавни училища и училища към посолствата на Република България в чужбина и организира и контролира дейността и финансирането им.

Чл. 9. (1) Българските общности в чужбина могат да организират и провеждат различни форми на обучение по български език, история и география на Република България с цел запазване на българското самосъзнание, култура и традиции.

(2) Българските дипломатически или консулски представителства, съвместно с културните институти в чужбина, подпомагат дейностите по ал. 1 чрез предоставяне на българска литература и други информационни материали, организиране на чествания на национални празници и др.

Чл. 10. (1) В българските дипломатически или консулски представителства се създават регистри на българските граждани, лицата от български произход с чуждо гражданство, както и техните низходящи, пребиваващи на територията на държавата по пребиваване.

(2) Регистрацията на българските граждани, живеещи извън Република България, в българските дипломатически или консулски представителства в държавите по пребиваване се извършва при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни.

Чл. 11. (1) Лицата от българските общности извън Република България получават помощ от български институции и организации чрез преподаватели, учебни пособия, материални средства или по друг подходящ начин за обучение на български език, за изучаване на българска литература, история, география и други дисциплини съгласно нормите на международното право, местното законодателство и двустранни спогодби и договорености.

(2) Българската държава създава условия за повишаване квалификацията на преподавателите по изучаваните на български език дисциплини в чужбина, а при необходимост командирова български преподаватели.

(3) Износът на учебници и учебни помагала за посочените в ал. 1 цели се освобождава от мита, митни сборове и такси и се осъществява чрез съответните държавни институции.

Чл. 12. На лицата от българските общности извън Република България се осигуряват възможности за запознаване с многовековната българска култура и наука и за участие в нейното развитие според желанието и интересите им, като за целта Република България чрез съответните институции:

1. изпраща печатни издания, технически носители на информация и други материали за запознаване с живота, културата и други сфери от развитието на България;
2. организира срещи със специалисти и дейци в съответните области;
3. насърчава и подпомага създаването и дейността на средища за популяризиране и развитие на българската култура и наука на територията на съответните държави;
4. организира културни, научни и други прояви на територията на съответните държави или в Република България, включително с участието на международни организации и изтъкнати представители на науката, изкуството, културата и спорта;
5. предоставя при възможност помещения и обзавеждане на организации на български общности или български национални малцинства зад граница за осъществяване на културно-просветна, научна и друга подобна дейност.

Чл. 13. Българската държава спомага за съхраняването на източното православие и другите вероизповедания сред сънародниците ни в чужбина, като съдейства на Светия синод на Българската православна църква и на ръководствата на другите вероизповедания в дейността им за утвърждаване на духовните ценности и опазване на българската национална идентичност.

Раздел III

Трайно установяване

на лица от български произход с чуждо гражданство на територията на Република България

Чл. 14. (1) Лица от български произход с чуждо гражданство, живеещи извън Република България, имат право да кандидатствуват за получаване на „зелена карта“ за трайно установяване в Република България.

(2) Редът и условията за получаване на „зелена карта“ се регламентират в правилника за прилагане на този закон.

Чл. 15. Лицата от български произход с чуждо гражданство, които притежават

„зелена карта“, на територията на Република България имат права и задължения като на български граждани, с изключение на:

1. правото да участват в избори за държавни органи, в национални референдуми, както и да участват в създаването и да членуват в политически партии;
2. да заемат длъжности, за които със закон се изисква българско гражданство;
3. други ограничения, изрично предвидени със закон.

Чл. 16. Лице от български произход с чуждо гражданство, което притежава „зелена карта“, има право на:

1. настаняване в жилище или финансова помощ за жилищно настаняване по ред и условия, определени от председателя на Държавната агенция за българите в чужбина, за срок от 1 година от датата на предоставяне на „зелена карта“;
2. здравно осигуряване, достъпна медицинска помощ и безплатно ползване на медицинско обслужване при условията и по реда за българските граждани;
3. обучение по български език, социално и културно ориентиране в българското общество;
4. събиране с членовете на семейството си на територията на Република България по ред и условия, определени в правилника за прилагане на този закон.

Чл. 17. На територията на Република България членовете на семейството на лице, притежаващо „зелена карта“, имат същите права и задължения, освен ако това противоречи на личния им статус.

Чл. 18. (1) Органите на местното самоуправление и местната администрация приемат на своя територия, вписват в регистрите за населението лицата с предоставена „зелена карта“, и съдействуват за упражняване на правата, предоставени по този закон.

(2) Лице с предоставена „зелена карта“ е длъжно в срок до 14 дни от получаването ѝ да се яви в общината на населеното място, в която ще се установи, за да бъде вписано в регистъра на населението.

Чл. 19. Лице от български произход с чуждо гражданство има право да придобива недвижими имоти на територията на Република България по реда и при условията, предвидени за лица с чуждо гражданство.

Чл. 20. (1) Чуждите граждани, притежаващи удостоверение за български произход или „зелена карта“, получават безплатно виза за многократно влизане на територията на Република България.

(2) При пребиваване на територията на страната българите, живеещи извън Република България, които не са български граждани, ползват облекчения при заплащане на държавни такси, свързани с уреждане на тяхното пребиваване или установяване в Република България, по ред и при условия, определени от Министерския съвет.

Раздел IV

Права и задължения

на лицата от български произход с чуждо гражданство, пребиваващи на територията на Република България

Чл. 21. (1) Лицата от българските общности извън Република България, които не са български граждани, могат да упражняват право на труд при пребиваване в страната след получаване на разрешение по облекчен ред, установен в правилника за прилагането на този закон.

(2) Лицата от български произход с чуждо гражданство могат да извършват стопанска дейност в Република България, да инвестират, да възстановяват правото си на собственост и да придобиват наследство, съгласно действащото-то законодателство, по реда и при условията, предвидени за български граждани, освен по отношение на земята.

Чл. 22. (1) Лицата от български произход с чуждо гражданство имат право да придобиват безплатно основно и средно образование в държавните и общинските общообразователни и професионални училища на Република България по реда и при условията и за българските граждани.

(2) Министерският съвет определя реда, условията на обучението и броя на местата по ал. 1, а министърът на образованието и науката утвърждава разпределението им по училища и специалности и определя облекчения ред за приемане за обучение.

Чл. 23. (1) Лицата от български произход с чуждо гражданство имат право да придобиват висше образование в държавните висши училища в Република България при облекчен ред.

(2) Министерският съвет определя облекчения ред за тяхното приемане и ежегодно утвърждава броя на приеманите за обучение студенти и докторанти по ал. 1 по висши училища, както и специалностите и разпределението им.

(3) Лицата от българските общности извън Република България, които не са в състояние сами да заплащат разходите по своето обучение, могат да кандидатствуват по програми, финансово осигурени от държавния бюджет, от висшето училище или от други източници.

Чл. 24. (1) При установяване на открити наследства в Република България, наследници по които са българи, живеещи извън Република България, държавните органи и органите на местното самоуправление и местната администрация им предоставят информацията за това.

(2) При издаване на документи, свързани с гражданската им регистрация, лицата от български произход с чуждо гражданство заплащат такси в размер,

определен за българските граждани.

Чл. 25. (1) Лицата от български произход с чуждо гражданство, които желаят да се установят в Република България, получават разрешение за постоянно пребиваване при облекчени условия и ред.

(2) На лицата по ал. 1 държавните органи и органите на местното самоуправление и местната администрация оказват съдействие, предоставят материални и други помощи за тяхното устройване по ред и при условия, определени от Министерския съвет.

Чл. 26. (1) Българската държава създава условия на нуждаещите се лица от български произход с чуждо гражданство, установяващи се на нейна територия, за предоставяне на безвъзмездно право на ползване на земи от държавния или от общинския поземлен фонд за първите три години от датата на установяването им.

(2) Министерският съвет определя реда и условията, при които лицата по ал. 1 могат да ползват кредит за закупуване на недвижими имоти, жилища и инвентар при облекчени условия.

Глава трета

СПЕЦИАЛИЗИРАНИ ОРГАНИ ПО ВЪПРОСИТЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ ОБЩНОСТИ ИЗВЪН РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Раздел I

Съвет за българските общности извън Република България при Министерския съвет

Чл. 27. (1) Съветът за българските общности извън Република България при Министерския съвет (Съветът), е държавно-обществен орган с организационни, координационни и представителни функции, изразяващ и съгласуващ националните интереси с интересите на българските общности извън Република България.

(2) Съветът съдействува за представяне на интересите на българските общности извън Република България пред българското правителство.

(3) Съветът:

1. организира и съгласува с други държавни органи и граждански организации проучване на състоянието и проблемите на българските общности извън Република България и изготвяне на анализи, прогнози и програми за работа с тях;
2. съгласува, подпомага и консултира дейността на министерствата, другите ведомства и органите на местното самоуправление и местната администрация за практическо осъществяване на държавната политика по отношение на българските общности извън Република България;

3. поддържа връзки с българските общности извън Република България, с техните организации и културно-просветните им средища, като ги подпомага с информационни материали и/или по друг начин;
4. съвместно с български патриотични организации осъществява прояви в духа на държавната политика спрямо българите, живеещи извън Република България;
5. организира издателска дейност и разпространение на книжни и електронни източници;
6. подготвя и внася за разглеждане от Министерския съвет проекти за нормативни актове съобразно функциите си;
7. участва в международната дейност по въпросите на националните малцинства, езиковите и религиозните общности, включително при подготовката на международни договори, към които Република България се присъединява;
8. създава и организира комуникационни мрежи за обслужване на връзките с българските общности извън Република България.

(4) Министерският съвет приема правилник за организацията и дейността на Съвета.

(5) Съветът представя ежегоден доклад за дейността си пред Министерския съвет.

Раздел II

Държавна агенция за българите в чужбина

Чл. 28. (1) Държавната агенция за българите в чужбина (ДАБЧ) е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София.

(2) Структурата, организацията и дейността на ДАБЧ се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

Чл. 29. (1) Държавната агенция за българите в чужбина е администрация на пряко подчинение на министъра на външните работи за провеждане на държавната политика по отношение на българите, живеещи извън Република България. Държавната агенция за българите в чужбина се ръководи и представлява от председател, който се определя с решение на Министерския съвет.

(2) Държавната агенция за българите в чужбина:

1. организира и съгласува с други държавни органи и граждански организации проучване на състоянието и проблемите на българските общности извън Република България и изготвяне на анализи, прогнози и програми за работа с тях;
2. съгласува, подпомага и консултира дейността на министерствата, другите ведомства и органите на местното самоуправление и местната администрация за практическо осъществяване на държавната политика по отношение на

българите, живеещи извън Република България;

3. поддържа връзки с българите, живеещи извън Република България, с техните организации и културно-просветните им средища;

4. осъществява взаимодействие със структурите на българските общности, като ги подпомага в тяхното развитие

5. консултира и подпомага взаимодействието на структурите на българските общности по света помежду им;

6. разработва перспективни програми за сътрудничество и взаимодействие с българските общности по света и създадените от тях структури;

7. самостоятелно или съвместно с други организации организира прояви в духа на държавната политика спрямо българите, живеещи извън Република България;

8. участва, в сътрудничество с други институции, в изработването и провеждането на държавната политика по демографското развитие на Република България, по проблемите на миграцията и имиграцията;

9. инициира и подготвя за внасяне и разглеждане от Министерския съвет проекти за нормативни актове съобразно функциите си;

10. участва в международната дейност по въпросите на националните малцинства, езиковите и религиозните общности, включително при подготовката на международни договори, към които Република България се присъединява;

11. създава комуникационни мрежи за обслужване на връзките с българите, живеещи извън Република България, и организира издателска и разпространителска дейност;

12. съдейства за създаване на юридически лица с нестопанска цел за подпомагане на българските общности извън Република България;

13. получава дарения от граждани, държавни органи и обществени организации за българските общности извън Република България и ги разпределя съобразно волята на дарителите;

14. организира воденето на регистър за организациите на българските общности извън Република България и за отделни техни представители;

15. удостоверява наличието на български произход.

Чл. 30. (1) Председателят на ДАБЧ е орган на изпълнителната власт със специална компетентност. Той се определя с решение на Министерския съвет и се назначава от министър-председателя.

(2) За председател на ДАБЧ се назначава български гражданин, който няма друго гражданство, има висше образование и не по-малко от пет години трудов стаж.

(3) При изпълнение на своята дейност председателят на ДАБЧ се подпомага от заместник-председател. Заместник-председателят се назначава от министър-председателя по предложение на председателя на ДАБЧ. За заместник-председател се назначава български гражданин, който няма друго гражданство, има висше образование и не по-малко от пет години трудов стаж.

Чл. 31. Длъжностните лица от ДАБЧ удостоверяват служебното си положение

със служебна карта. Органите на държавното управление и на местното самоуправление и местната администрация са длъжни да им оказват съдействие при изпълнение на служебните им задължения.

Раздел III

Национален консултативен експертен съвет

Чл. 32. (1) Към Държавната агенция за българите в чужбина се създава съвещателен орган – Национален консултативен експертен съвет (НКЕС).

(2) Националният консултативен експертен съвет подпомага ДАБЧ в провеждането на държавната политика към българите по света:

1. обсъжда и дава становища по разработените от ДАБЧ конкретни програми за работа с българите, българските общности и техните организационни структури във всяка страна поотделно;
2. участва в разработването на анализи и прогнози за състоянието и перспективите на българските общности извън Република България;
3. дава становища по предложенията на ДАБЧ за организиране на инициативи (кръгли маси, семинари, конференции, срещи, чествуване на годишнини, и т. н.);
4. дава становища и предложения по концепции за нормативни актове, свързани с регулиране на обществените отношения между българите по света и българската държава;
5. съдействува за координацията и сътрудничеството между държавни институции, юридически лица с нестопанска цел, академични институти и средствата за масово осведомяване по въпроси, имащи отношение към темата за българите зад граница;
6. проучва опита на други държави в работата с диаспорите и при необходимост дава предложения в тази насока;
7. обсъжда, дава становища и предложения по програмите на ДАБЧ за практическо реализиране на годишните планове по изпълнение на Националната стратегия по миграция и интеграция 2008 г. – 2015 г. и на националната стратегия за демографско развитие на България;
8. участва в разработването на Национална доктрина към българите по света.

(3) Организацията и дейността на НКЕС се уреждат с подзаконов нормативен акт.

(4) Организационно-техническото и финансовото осигуряване на работата на НКЕС се осъществяват от Държавната агенция за българите в чужбина.

Глава четвърта

УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА БЪЛГАРСКИ ПРОИЗХОД

Чл. 33. (1) Лице с български произход има право да иска удостоверяване на българския му произход по съответния ред.

(2) Удостоверението за български произход, издадено по установения в този закон ред, има доказателствена сила за отразените в него обстоятелства до доказване на тяхната неистинност.

Чл. 34. (1) Заявлението за издаване на удостоверение за български произход се подава в ДАБЧ или в дипломатическите или консулските представителства на Република България.

(2) Дипломатическите и консулските представителства предават на ДАБЧ молбите за издаване на удостоверение за български произход заедно с мотивирано становище.

(3) Когато заявлението е подадено до друг държавен орган, той е длъжен да го препрати по компетентност.

Чл. 35. Държавната агенция за българите в чужбина има право да събира данни за изясняване на обстоятелствата и да отправя запитвания към компетентните органи, свързани с подадената молба.

Чл. 36. (1) Председателят на ДАБЧ издава или мотивирано отказва да издаде на лицето удостоверение за български произход.

(2) Удостоверенията за български произход се издават от ДАБЧ по образец съгласно приложение към правилника за прилагане на този закон.

(3) Данните за българите в чужбина се съхраняват в ДАБЧ при спазване на действащото законодателство за защита на личните данни.

(4) Разходите за издаването на удостоверението за български произход и за изпращането му до получателя се поемат от бюджета на ДАБЧ.

Чл. 37. (1) Заповедта, с която се издава или мотивирано се отказва издаването на удостоверение за български произход, подлежи на обжалване от заинтересуваните лица и протестиране от прокурора пред Административния съд – град София, по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Административният съд се произнася с решение в срок до един месец от постъпване на жалбата или протеста в съда. Страните се призовават най-късно три дни преди заседанието.

(3) Решението на съда е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Глава пета

ФОНД „ПОДПОМАГАНЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ ОБЩНОСТИ ИЗВЪН РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ“

Чл. 38. (1) За финансирането на дейностите по подпомагане на българските общности извън Република България се създава Фонд „Подпомагане на българските общности извън Република България“ (Фондът).

(2) Фондът е юридическо лице със седалище София.

Чл. 39. (1) Фондът управлява финансови средства, предоставени за проекти за подпомагане и развитие на културната, образователната, религиозната и медийната дейност на българските общности извън Република България с цел съхраняване на националната им идентичност.

(2) Фондът осъществява своята дейност съгласно този закон, правилника за неговото прилагане, правилника на Фонда и споразуменията с донорите.

(3) Фондът е второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на външните работи.

Чл. 40. Органи за управление на Фонда са изпълнителният съвет, председателят на изпълнителния съвет и управителят. Те се избират и осъществяват дейността си в съответствие с правилника на фонда.

Чл. 41. Приходите на Фонда се набират от:

1. субсидия от държавния бюджет;
2. дарения от български и чуждестранни физически или юридически лица;
3. дарения и помощи от национални и международни финансови институции и организации и средства по международни споразумения;
4. постъпления от лихви върху средства на Фонда;
5. други постъпления, съответстващи на характера и дейността на Фонда.

Чл. 42. Средствата на Фонда се разходват за:

1. изпълнение на стратегията за подпомагане на българските общности извън Република България;
2. целево финансиране на национални програми;
3. целево финансиране на проекти за подпомагане на българските общности извън Република България;
4. организиране и провеждане на форуми, свързани с развитието на българските общности извън Република България;
5. издръжка на дейността на Фонда.

Чл. 43. (1) Кандидатстването за отпускане на средства от Фонда се извършва чрез представяне на проекти в областта на:

1. изграждане и подпомагане на български образователни, културни и религиозни звена в чужбина;
2. строителство и възстановяване на паметници, свързани с българската култура и историческа памет;
3. инициативи за популяризиране на българската култура и за насърчаване на обмяната на различни култури при общуване в държавата по пребиваване;
4. други инициативи, които отговарят на целта на Фонда.

(2) Редът и условията за отпускането на средства по проектите и контрола върху тяхното разходване се определят в правилника на Фонда.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. *„Членове на семейството“* са:

- а) съпругът, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца;
- б) навършилите пълнолетие, невстъпили в брак деца, които не са в състояние да осигурят сами издръжката си поради сериозни здравословни причини;
- в) родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване, и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца.

2. *„Непридружено“* е това малолетно или непълнолетно лице, което не е придружено от свой родител или друго пълнолетно лице, което отговаря за него по силата на закон или обичай.

3. *„Раса, религия, националност, определена социална група и политическо мнение или убеждение“* се употребяват в съответствие с чл. 10, ал. 1 от Директива 2004/83/ЕО на Съвета на ЕО *„За минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети държави или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила“*.

4. *„Държава по пребиваване“* е държава, различна от Република България, в която лице от българските общности извън Република България има разрешено продължително или постоянно пребиваване.

§ 2. Този закон въвежда разпоредбите Директива 2004/83/ЕО на Съвета на ЕО *„За минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети държави или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила“*, и на Директива 2003/86/ЕО на Съвета на ЕО *„За правото на събиране на семейството“*.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. За неуредените в този закон въпроси се прилага Административно-процесуалният кодекс.

§ 4. В Закона за българското гражданство (обн., ДВ, бр. 136 от 18 ноември 1998

г., в сила от 19 февруари 1999 г., изм. и доп., бр. 41 от 24 април 2001 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 38 се създава нова т. 5:

„5. Регистър за лицата, придобили гражданство на основание български произход.“

2. В чл. 40, ал. 1, т. 2 след думата „министерствата“ се поставя запетая и се добавя „държавните агенции“.

§ 5. В Закона за гражданската регистрация (обн., ДВ, бр. 67 от 27 юли 1999 г., посл. изм. ДВ, бр. 59 от 20 юли 2007 г.) се прави следното допълнение: в чл. 3, ал. 2, т. 2 се създава нова буква – „г“, със следното съдържание: „получили „зелена карта“.

§ 6. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 21 май 1996 г., посл. изм. ДВ, бр. 54 от 13 юни 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

„т. 1. В чл. 28 се създава нова ал. 2 със следното съдържание:

(2) Със заповед на министъра на външните работи, по предложение на председателя на Държавната агенция за българите в чужбина, могат да се предоставят безвъзмездно движими вещи на български общности в чужбина т.

2. Досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.“

§ 7. Министерският съвет привежда в съответствие с този закон подзаконовите нормативни актове, регулиращи отношенията на Република България с българите, живеещи извън Република България.

§ 8. Министерският съвет приема правилник за прилагането на този закон и другите подзаконови нормативни актове.

§ 9. Изпълнението на закона се възлага на Министерския съвет.

§ 10. Този закон влиза в сила шест месеца след обнародването му в Държавен вестник и отменя Закона за българите живеещи в чужбина (обн., ДВ, бр. 30 от 11 април 2000 г.).